

ju določil za rjava galeba. Odletela sta proti zahodu. *Dare Šere, Glinškova ploščad 12, Ljubljana.*

KRIČAVA ČIGRA *Sterna sandvicensis*

Sistematična in dovolj pogosta opazovanja na določenem terenu s časom dajo popolnejšo sliko ornitofavne obravnavanega področja. Tako je možno registrirati večino redkih preletnikov, ki se pojavijo za nekaj dni ali samo ur.

Dne 9.7.1985 sem pri rednem popisu ornitofavne ob reki Dravi v Bukovcih pri Ptujju opazoval 3 odrasle primerke kričave čigre *Sterna sandvicensis*.

Ob prihodu sem opazil le eno kričavo čigro, ki je strmoglavljala v vodo. Po nekaj neuspešnih poskusih lova je pristala na majhnem prodišču, ki se je dvigalo iz vode. Tam sta v družbi navadnih čiger *Sterna hirundo* in rečnih galebov *Larus ridibundus*, počivali še drugi dve kričavi čigri.

Iz karte razširjenosti je razvidno, da živi več populacij na severu Evrope, in sicer na britanskih otokih, Danskem, Nizozemskem in v ZRN. Dobimo jo tudi v Sredozemlju (jug Francije, severna Tunizija) in okrog Črnega morja ter Kaspijskega jezera. Je selivec, ki se seli od julija do začetka oktobra, vrača pa se aprila in maja. Prezimuje v južni Gržiji, Turčiji, severovzhodni Afriki in Rdečem morju in v Perzijskem zalivu.

Pričakovati je, da pri selitvi severnoevropskih populacij posamezni primerki letijo čez naše področje.

Potrebno je le temeljiteje pregledovati jate čiger in galebov, ki se ponekod v severovzhodni Sloveniji pojavljajo v velikem številu in dobljeni rezultati so kar presenetljivi. *Franc Janžekovič, Bukovci 27, 62281 Markovci pri Ptujju.*

ČEBELAR *Merops apiaster*

Ko sem letos popisoval ptice nad Laškim, sem na Rebrnem pri bajtarju, ki se piše Adam Tone, v

veži med drugimi nagačenimi pticami videl čebelarja. Tone je povedal, da ga je pred približno 15 leti ustrelil v Stopcah. Na moje dodatno vprašanje je zatrdil, da spomladi. Po mojih rojstnih, a drugače pozabljenih krajih me je to jutro prijazno vodil Laščan Egon Šipek. V meglenem jutru 21.6.1985 naju je po šilcu žganja pozdravilo sonce šele tu na Rebrnem, ko se pot, ki naju je vodila prek Gabrna, prevesi dol k Reki.

Pomalicala sva že spet visoko gori ob razglednem Sv. Petru (526 m) in se stopila k skrivnostnemu slapu, imenovanem Lahorniški sopot, v Tevčah. Lahornica tu pada v zajetnem curku čez široko apnenčevo ustno v dopadljiv tolmun. Ko sva ob zapuščenem, duha poživljajočem mlinu slonela na brvi, sta kot na filmskem platnu priplesala na od sonca osvetljeno stopnjo siva pastirica in povodni kos. Lepšega sklepnega doživetja sedemurnega sprehoda mojemu sedemdesetletnemu sopotniku nisem mogel zaželeto. Skalila ga niti majhna, vendar vsiljiva mini elektrarna v kontejnerju nasproti častitljivega mlina. *Iztok Geister, Naklo, Pokopališka 13.*

MESTNA LASTOVKA *Delichon urbica*

Mestno lastovko *Delichon urbica* poznamo predvsem kot gnezdilko na stavbah v urbanih naseljih.

Redkejši so primeri gnezdenja na skalnih pečinah.

Zanimiv je primer gnezditve mestne lastovke v Novi vasi pri Markovcih,

kjer je kolonijsko gnezdišče, in sicer na mostu čez kanal HE Formin. Gnezdišče je zanimivo iz več pogledov. Lokacija je sredi polja, most je približno 3 metre od tal. Tudi postavitve gnezd nad samo vodno površino ni značilna za to vrsto.

Dodam naj še, da je okrog 180 gnezd na vzhodni in okrog 30 na zahodni strani. Zanimivo bi tudi bilo izvedeti, ali je tako velika koncentracija gnezd mestne lastovke pogostejši pojav. *Franco Janžekovič, Bukovci 27, 62281 Markovci pri Ptujju.*

MALI SLAVEC *Luscinia megarhynchos*

Dne 13.5.1984 sem v grmovju ob izviru reke Pivke v bližini gradu Kalec zaslišal znan ptičji glas. To je bilo melodično petje malega slavca, ki ga poznamo z letovanja v Istri. V deževnem vremenu v popoldanskim urah se je slavec zadrževal na sorazmerno izpostavljenem mestu v leskovju in živahno pel. To je bilo moje prvo opazovanje malega slavca na Pivki (580 nm.v.). Pozneje ga nisem več opazoval. *Slavko Polak, Koritnice 65, 66253 KNEŽAK.*

MODRA TAŠČICA *Luscinia svecica*

Dne 27.7.1985 sem lovil v trstičju Dravograjskega jezera. Na posnetek rumenega vrtnika se je na moje presenečenje v mrežo ujel mladostni primerek modre taščice. Podatek je zanimiv s favnističnega vidika, saj gre za nekoliko zgodnji datum pojavljanja, morda celo za lokalno selitev. Kakorkoli že, je to izziv za prihodnje, kajti v dravograjskem trstičju je dovolj pogojev, da bi se modra taščica pojavila kot gnezdilka. Sicer pa velja pregovor: ena lastovka še ne prinese pomladi. *Franco Bračko, Gregorčičeva 27, Maribor.*

SLEGUR *Monticola saxatilis*

Dne 17.6.1984 sem se v oblačnem, dež ponujajočem vremenu z družino odpeljal na planino Pungrat pod Košuto z željo, da v tamkajšnjih jelovih gozdovih najdem triprstega detla *Picoides tridactylis*. Ko sem že ugledal prijazno zelenico, je na poseki

pred planino preletel goličave črnobel detel brez rdečega podrepja. Skočil sem iz avtomobila in detla, bil je pravi, poiskal z daljnogledom na odmirajoči jelki. Ko je odletel globlje v gozd, sem se kajpak napotil za njim, a sem kaj kmalu odjenjal, saj daleč naokrog ni bilo videti in slišati ničesar.

V upanju, da bom videl še katerega, sem se nameril na planino Šijo (1631 m), kjer me je pod cesto ob staji presenetil navadni kupčar *Oenanthe oenanthe*. Še večje presenečenje pa me je čakalo za ovinkom, ko sem, spuščajoč se k naslednji planini, ki se ji reče Ilovka, opazil, da se je z bližine poti navkreber spreletela zamolklo rdeče modra ptica in sedla na neki zverženi grm. Kar verjeti nisem mogel, da res opazujem slegurja *Monticola saxatilis*, hkrati pa, priznam, sem se spričo tega, da tako imenitna ptica domuje tako blizu mojega doma, ne da bi jaz za to vedel, počutil nekoliko osramočenega. V mislih sem ga namreč vselej iskal v primorskih hribih, zdaj pa ga najdem v Karavankah. Seveda sem prepričan, da ni edini predstavnik svoje vrste na teh prisojnih meliščih Košute, kamor se s kolegom Sovincem odpravljava že nekaj let zapored, pa nikakor ne prideva do tega, da bi to tudi storila.

No, ta junijski dan je bil res kot naroden. V zadnjem gozdu pred Kofcami (1488) sem poskusil s kasetofonom izzvati morebitnega malega skovika *Glaucidium passerinum*. In glej ga šmenta, precej se je oglasil. Kar pridno je skovikal, a pokazati se vseeno ni maral. *Iztok Geister, Naklo, Pokopališka 13.*

BRŠKINKA *Cisticola juncidis*

Leta 1985 sem se mudil nekajkrat ob morju, med drugim zato, da preverim, kako jo je v letošnji izjemno ostrimi odnesla brškinka. 30.1. je v Sečoveljah ob pogledu na od mraza ožgani osočnik sploh nisem pričakoval, četudi vem, da v trstičjih ob solinskih kanalih redno prezimuje. Pač pa sem jo pogršel 5. in 6.6., ko sem pretaknil vse soline na zahodnem bregu stare Dragonje, da bi jo našel, vendar zaman. Oglasila se ni in tudi vedel je nisem. Šele v septembru je D. Šere ob sečoveljskem letališču naletel na slabotno terito-